

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **X. X.**, narozená dne X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupená JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2023, č. j. OAM-281/ZA-ZA10-VL14-2022-I.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany

tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že je napadené rozhodnutí nezákonné, protože se neadekvátně vypořádává s uplatněnou argumentací. O mezinárodní ochranu žádala společně se svým synem, v té době nezletilým. V Rusku čelila pronásledování v souvislosti s účastí na protiválečné demonstraci. Pracovala ve X, bylo jí zakázáno uplatňovat protirežimní názory, přičemž v této souvislosti byla propuštěna její vedoucí, které se žalobkyně zastávala, a žalobkyni bylo sděleno, že bude propuštěna jako její bývalá vedoucí. Žalobkyně neviděla smysl v tom setrvávat dále na území Ruska a přesídlila do České republiky. Dále žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné, protože není pravdou, že by nevykazovala protirežimní činnost v domovském státu, protože se zúčastnila demonstrace a zastala se své vedoucí. Protiválečné postoje jsou v Rusku trestány.
3. Žalobkyni hrozí povolání k bojům na Ukrajině, protože jako zdravotnice se řadí do okruhu povolávaných osob. Nechce se bojů účastnit v jakékoli roli, protože s válkou nesouhlasí. Osvojila si hodnotový systém České republiky a obává se, že by za své jednání byla trestána a byla vyslána do války jako zdravotnice. Odmítnutí vojenské služby by bylo vnímáno jako protiprávní jednání. Česká republika označuje postup Ruska za teroristický a neměla by podporovat návrat osob, na které dopadá vojenská povinnost. Žalobkyně má příbuzné a předky pocházející z Ukrajiny a pokládá za vysoce nevhodné, aby se účastnila bojů na Ukrajině a musela plnit úkoly namířené proti tamnímu obyvatelstvu.
4. Dále žalobkyně uvádí, že se podkladový materiál nevěnuje právní úpravě postihu za její protiválečnou činnost či smýšlení, a není jasné, jakými tresty je žalobkyně za své jednání ohrožena. Žalobkyně odkazuje na rozhodnutí ve skutkově identické věci, č. j. 19 Az 16/2023-21.
5. Závěrem podané žaloby tak žalobkyně navrhla zdejšímu soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul důvody žalobkyně pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ohledně obavy žalobkyně týkající se nástupu do bojů na Ukrajině žalovaný odkazuje na str. 8 a 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V současné době nemůže být nikdo odváděn do armády, protože byla vyhlášena mobilizace skončena, a ti, kteří se v době jejího vyhlášení v Rusku nenacházeli, za to nemohou být postihováni.
7. S účastí žalobkyně na demonstraci se žalovaný vypořádal na str. 7 napadeného rozhodnutí, účast na demonstraci žalobkyně neprokázala a při odjezdu z Ruska neměla problémy. Žalobkyně neví o nikom, kdo by v souvislosti s danou akcí měl potíže s policií. Rovněž se žalobkyně neřadí do skupiny osob, o které se ruské úřady zajímají.
8. Ohledně problémů žalobkyně v zaměstnání žalovaný uvádí, že žalobkyně podala žádost o rozvázání pracovního poměru, aby zabránila svému propuštění z důvodu hrubého porušení pracovní kázně, když svévolně nenastoupila na plánované pracovní směny. Žalobkyně neprokázala, že by proti ní bylo namířeno jakékoli negativní jednání z důvodu podpory kolegyně v práci.

9. Žalovaný má tako za to, že v odůvodnění logicky a srozumitelně reaguje na zjištěné skutečnosti, které nevytvářejí předpoklad vystavení žalobkyně riziku pronásledování či skutečného nebezpečí vážné újmy v případě návratu do Ruska.
10. Na závěr žalovaný navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
12. Žalobkyně podala dne
13. X žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž následně byla žalovaným vyzvána k poskytnutí údajů k této žádosti. Údaje k podané žádosti poskytla žalobkyně dne X a uvedla, že se narodila dne X v X v Rusku, jehož je státní příslušnicí, je X národnosti, dorozumí se rusky a anglicky a jejím náboženským přesvědčením je X. Nikdy nebyla členkou žádné politické strany ani skupiny a politicky se začala angažovat až nyní. Dne X se zúčastnila protestní akce proti válce, která se konala v X v X. Jiným způsobem se neangažovala a dne X odcestovala z Ruska. Ve své vlasti naposledy žila v X v bytě, který vlastní. Do České republiky přicestovala dne X přes Dubaj na základě cestovního dokladu a schengenského víza vydaného Řeckem. Dříve navštívila řadu zemí Evropské unie, konkrétně Maďarsko, Řecko, Maltu, Itálii, Francii, Nizozemsko, Rakousko, Kypr a Českou republiku. V České republice pobývala několikrát a má zde přátele. Dále žila v Kanadě a v Šanghaji. Dříve o mezinárodní ochranu nežádala. Je zdravá. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že je proti válce, protože má příbuzné v X a rodina její babičky pochází z Ukrajiny. Bojí se pronásledování z důvodu účasti na zmíněné protestní akci, jejíž účastníci byli nahráváni a pomocí technologie rozpoznávání obličejů je policisté zadrželi až doma. Žalobkyně pracovala ve X a nesmí vyjadřovat jiné než oficiální názory. Zastala se své vedoucí, která byla propuštěna kvůli příspěvkům na Instagramu, a nové vedení jí sdělilo, že bude také brzy propuštěna. Žalobkyně odjela den po propuštění své vedoucí, chtěla si vzít neplacené volno, které jí vedení neschválilo. Řekli jí, že buď podá výpověď sama, nebo bude propuštěna. Podala výpověď, ale ještě předtím ji propustili. Žalobkyně má brannou povinnost, protože je zdravotnicí se specializací X a X. Zatím ji do armády nepovolali.
14. Dále žalobkyně dne X v rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla, že důvodem vycestování z Ruska je propuštění její nadřízené a ohrožení její pracovní pozice. Dne X dostala varování, že nemůže vyjadřovat jiné než oficiální názory, protože pracuje ve X. Její názory jsou proti válce a proti propuštění její vedoucí kvůli jejím názorům. Žalobkyně se uvedeného dne v X dozvěděla, že byla její vedoucí propuštěna, a začala se pohoršovat, jak je možné někoho propustit kvůli jeho názoru. Žalobkyně byla varována svou novou vedoucí, že nemůže vyjadřovat žádné osobní názory. Svou novou vedoucí požádala o neplacené volno. Praxe byla ta, že si zaměstnanec požádal o neplacené volno a pracoval na dálku, tuto žádost předložil svému vedoucímu, který ji odnesl řediteli. Vedoucí převzala žádost žalobkyně dne X, žalobkyně následující den odcestovala, dne X vedoucí kontaktovala žalobkyni s tím, že ředitel volno neschválil a je nutné odůvodněné žádosti podávat přímo jemu. Pokud by se žalobkyně osobně nedostavila, buď by musela sama podat výpověď, nebo by kvůli absenci byla propuštěna. Žalobkyně podala výpověď. Poté se rozhodla rychle odcestovat, protože bylo zřejmé, že svoboda slova a demokratické principy nemají v její zemi místo a že budou brzy uzavřeny hranice. Při překročení hranic neměla problémy. V Rusku

nikdy neměla potíže se státními orgány nebo bezpečnostními složkami, nikdy nebyla trestně stíhána.

15. V pohovoru žalobkyně dále uvedla, že jí v Rusku hrozí zadržení kvůli účasti na protestní akci. Účastnila se jí dne X, protože je proti válce s Ukrajinou. Byla řadovou účastnicí, shromáždilo se asi X osob, několik policie zadržela, ostatní se ukryli v obchodech. Na protestní akci byla pozvána telefonicky a fotografie nepořizovala. Žalobkyně se do kontaktu s policií nedostala, ale je jí známo ze sociálních sítí, že účastníky protestních akcí na základě kamerových záznamů už zadržovali. Existují oficiální údaje o zadržených, v Moskvě a Petrohradu byly přeplněné policejní stanice. Na X v X, kde probíhala protestní akce, které se žalobkyně účastnila, se nachází velké množství kamer. Kvůli protiválečným protestům bylo již zadrženo 13 000 lidí ve 140 městech a dne 4. 3. 2022 byl přijat zákon o vědomém šíření lživé informace o ozbrojených složkách Ruské federace. Žalobkyni hrozí pokuta. Jiným způsobem se neangažovala.
16. Žalobkyně rovněž v pohovoru uvedla, že se obává, že si nenajde v X práci v oboru kvůli skutečným důvodům, pro které byla propuštěna, což bylo její stanovisko ohledně války na Ukrajině a propuštění člověka za jeho názor. Neví, jestli by se po válce vrátila do Ruska, necítí se tam v bezpečí. V rámci EU nemá rodinné vazby, pouze otec jejího syna žije v Norsku, platí alimenty, ale jinak se v jeho životě neangažuje.
17. Součástí správního spisu je zaměstnanecký průkaz žalobkyně, informace o pracovní činnosti poskytované z informačních zdrojů Penzijního fondu Ruské federace, článek týkající se propuštění nadřízené žalobkyně, příspěvky na Instagramu od této nadřízené, screenshot konverzace novou nadřízenou žalobkyně, kde nová nadřízená sděluje žalobkyni, že ředitel „nesouhlasil a nepodepsal Vám žádost o neplacené volno, podejte oznámení o rozvázání pracovního poměru na vlastní žádost, jinak Vám hrozí propuštění podle zákona“. Dále je součástí správního spisu vyjádření žalobkyně ze dne 24. 7. 2023 označené jako Návrh na zahájení řízení o udělení azylu. Součástí správního spisu je rovněž dvacet děkovných dopisů týkajících se činnosti žalobkyně v oblasti poradenství ohledně X a X.
18. Z písemného materiálu Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 31. 10. 2022 označeného jako „Ruská federace, Informace OAMP, Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí, Zacházení ze strany státních úřadů a monitoring sociálních sítí“ mimo jiné vyplývá, že navracející se ruští občané, kteří se neřadí mezi místně či celostátně známé aktivisty, novináře, bloggery apod. nečelí zvýšeným kontrolám bezprostředně na hranicích nebo posléze na území. Z písemného materiálu Finské imigrační služby ze dne 31. 1. 2023 označeného jako „Ruská federace, Informace Finské imigrační služby, Vyhýbání se odvodům během mobilizace, Návraty a mobilizace“ vyplývá, že podle článku ruského právníka z 3. 11. 2022 je nemožné s jistotou říci, zda je návrat do Ruska bezpečný pro ty, kteří uprchli do zahraničí, ale navráťví se jedinci nemohou být v tomto okamžiku odvedeni do armády, protože mobilizační kampaň skončila. Z písemného materiálu Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 8. 3. 2023 označeného jako „Ruská federace, Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv“ (stav: březen 2023) vyplývá, že v souvislosti s invazí na Ukrajinu došlo k řadě protestů, kvůli kterým proběhlo rozsáhlé zatýkání osob a ve většině případů využívaly úřady ke kriminalizaci osob tzv. správní tresty (kratší dobu zadržení) a peněžité pokuty.

19. Před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný předvolal žalobkyni k seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Z úředního záznamu o nedostavení se k seznámení s podklady rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany ze dne 29. 6. 2023 vyplývá, že se žalobkyně nedostavila. Dne 24. 7. 2023 byl žalovanému doručen dopis s omluvou žalobkyně, že Česká pošta jí dopis nedoručila, ačkoli má schránku označenou svým jménem. Žalovaný ji poté předvolal k seznámení se s podklady na 14. 8. 2023 a na 6. 9. 2023, avšak žalobkyně se opět nedostavila.
20. Následně tedy žalovaný vydal napadené rozhodnutí, k jehož převzetí byla žalobkyně předvolána a které si dne 10. 1. 2024 osobně převzala, čímž nabylo právní moci.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je podle ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s. vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice).
22. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, jelikož žalovaný výslovně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání, a žalobce k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nevyjádřil s takovým projednáním věci svůj nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Následně po zohlednění skutečností, které vyplynuly z obsahu správního spisu, vycházející při přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu určeném žalobními body zejména z následujících ustanovení právních předpisů dospěl k závěru, že žaloba nední důvodná.
23. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
24. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
25. Žalobkyně namítá, že v Rusku čelila pronásledování v souvislosti s účastí na protiválečné demonstraci a její zaměstnavatel jí zakázal uplatňovat protirežimní názory, přičemž v této souvislosti byla propuštěna její vedoucí. Soud má ovšem za to, že spojit účast žalobkyně na protiválečné demonstraci s ukončením jejího pracovního poměru nelze.
26. Žalobkyně se účastnila jedné protiválečné demonstrace v X, přičemž se nedostala do osobního kontaktu s policií. Za několik dní, během kterých nebyla policií kontaktována, odcestovala ze země. Zároveň nesdělila žalovanému, že by ji policie vyhledávala následně, protože ze správního spisu plyne, že je v kontaktu se správce domu v X, v němž vlastní jeden z bytů, která kontroluje její poštovní schránku a která jí poslala fotografii předvolání

na vojenský komisariát adresovaný žalobkyninu synovi. Ruská policie nedoručovala žalobkyni žádné předvolání kvůli podání vysvětlení její účasti na demonstraci. Účast na demonstraci proto nevyvolala žádnou reakci od ruských státních orgánů. Jednalo se pouze o jednu demonstraci, kterou žalobkyně neorganizovala a ani se neodlišovala od ostatních účastníků. Tvrdila, že jí za účast na demonstraci hrozí pokuta. Účast na jedné protivládní demonstraci není důvodem pro udělení azylu, i kdyby kvůli tomu měla být žalobkyně předvolána na policii (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2004, č. j. 3 Azs 64/2004-58). Žalovaný se s účastí žalobkyně na demonstraci vypořádal v napadeném rozhodnutí (srov. zejm. str. 7 - 8) dostatečně a v podrobnostech lze na příslušnou část jeho odůvodnění odkázat. Z tvrzení žalobkyně také neplyne, že by se protiválečné demonstrace účastnila společně s kolegy ze zaměstnání nebo že by o demonstraci se svými kolegy mluvila. Nic proto nenásvědčuje tomu, že by v jejím zaměstnání měl kdokoli vědět o její účasti na této demonstraci.

27. Žalobkyně se dozvěděla o propuštění své nadřízené a v X kritizovala vedení za toto rozhodnutí, o čemž se doslechla její nová nadřízená a upozornila ji na to. Žalobkyně v žalobě uvádí, že se zastávala své vedoucí, ale ze správního spisu, konkrétně z předloženého facebookového příspěvku, vyplývá, že se kolegové odmítli za tuto nadřízenou postavit a ignorovali ji, tedy včetně žalobkyně. Žalobkyně se tedy své nadřízené před jejím propuštěním nijak nezastala, resp. z žádného podkladu nevyplývá, že by se žalobkyně své nadřízené před jejím propuštěním jakkoli zastala. Poté si zažádala o neplacené volno. Neplacené volno schvaloval vždy ředitel, pouze se změnil postup v případě podávání žádosti. Žalobkyně podala žádost své nové nadřízené, která od ní žádost převzala a o tři dny později ji předložila ke schválení řediteli, když přišel do zaměstnání. Nová nadřízená tedy sama žádost neschvalovala, pouze ji odnesla řediteli. Žalobkyně odcestovala a přestala docházet do zaměstnání, aniž by jí byla žádost schválena. Žalobkyně se zároveň v den podání žádosti rozhodla odcestovat ze země, takže nemohla mít v úmyslu pokračovat v pracovním poměru, protože profese X předpokládá fyzickou přítomnost na pracovišti, proto by výpověď podávala v každém případě. Zaměstnavatel ji pouze předstihl a sdělil jí, že buď sama podá výpověď, nebo bude propuštěna, protože přestala docházet do zaměstnání bez schválené žádosti o neplacené volno. Soud se proto musí ztotožnit se závěrem žalovaného, že skutečným důvodem ukončení pracovního poměru byly neomluvené absence žalobkyně v zaměstnání.
28. Krátce po obou incidentech se žalobkyni bez obtíží podařilo vycestovat ze země, proto lze předpokládat, že ruské státní orgány nepovažují její aktivitu za závažnou. Soud proto uzavírá, že žalobkyně nebyla pronásledována v souvislosti s projevováním politických názorů a její pracovní poměr byl ukončen, proto že přestala chodit do zaměstnání, aniž by jí byla schválena žádost o neplacené volno.
29. Žalobkyni v současné době nehrozí povolání do bojů na Ukrajině, s čímž se žalovaný vypořádal dostatečně. V napadeném rozhodnutí uvedl, že v současné době nemohou být jedinci odváděni do armády, protože mobilizace již skončila. Soud zde odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2024, č. j. 1 Azs 253/2023-31. Žalovaný i v případě žalobkyně postavil své rozhodnutí na tom, že mobilizace neprobíhá, proto není třeba nic dále zkoumat. Případná další mobilizace by byla vyhlášena za určitých podmínek a teprve tehdy by byl žalovaný povinen zkoumat, zda se týká i žalobkyně a zda jí hrozí nasazení do bojů na Ukrajině. Nelze požadovat od žalovaného, aby posuzoval míru pravděpodobnosti vyhlášení další mobilizace a eventuální zapojení žalobkyně do války na Ukrajině. Jelikož

žalobkyni nehrozí povolání do armády, není ani zčásti relevantní ukrajinský původ žalobkyně. Nadto soud dodává, že na žalobkyni nedopadá povinnost absolvovat základní vojenskou službu, protože se týká mužů a jiné věkové kategorie.

30. Dále žalobkyně v žalobě opakovaně uvádí, že jejímu synovi hrozí také povolání do bojů na Ukrajině. Soud však upozorňuje, že posouzení případu jejího syna nemá relevanci pro rozhodování o její žalobě. Její syn spolu s ní odcestoval z Ruska, když byl ještě nezletilý, a zletilosti dosáhl během správního řízení o udělení mezinárodní ochrany, proto pouze jemu svědčí důvody, které žalobkyně uvedla jako své, což jsou její účast na demonstraci a problémy v zaměstnání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 Azs 31/2007-58). Žalobkyně z Ruska vycestovala jako dospělá a svéprávná, proto mohla uplatnit jen důvody, které svědčí pouze jí samé, nikoli jejímu synovi.
31. Žalobkyně namítá, že se podklady rozhodnutí nevěnovaly právní úpravě postihu za protiválečnou činnost. Tato námitka však není důvodná. Žalovaný se této otázce důkladně věnoval v rámci pohovoru se žalobkyní, která úpravu dostatečně popsala a zároveň na přímou otázku odpověděla, že jí pouze hrozí pokuta. Zároveň si obstaral informaci Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 8. 3. 2023 označenou jako „Ruská federace, Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv“ (stav: březen 2023), která je součástí správního spisu a ze které vyplývá totéž.
32. Žalobkyně odkazuje na podle jejího názoru skutkově identickou věc, a to rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2023, č. j. 19 Az 16/2023-21. Odkaz žalobkyně na tento rozsudek však soud za případný nepovažuje. Žalobce v případě, na který žalobkyně odkazuje, nebyl natolik politicky aktivní, aby mu byl udělen azyl, což je podle mínění soudu i případ žalobkyně, ale narozdíl od ní se jednalo o mladého muže, který dosud neabsolvoval základní vojenskou službu.

VI. Závěr a náklady řízení

33. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
34. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 22. 5. 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.

samosoudce